

Του π. Ηρακλή Αθ. Φίλιου*

Τον παραπάνω χαρακτη-ρισμό χρησιμοποιεί, καθώ ς και άλλες όμορφες εκφρά-σεις, ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης προς τον Οτρήιο, Επίσκοπο Μελιτινής. . . .

Μεταξύ άλλων, τον επαινεί, προσδίδοντας στο πρόσωπο του χαρακτηρισμούς όπως «εαρινό άνθος», «πνευματικό έαρ», «γλυκεία και αγαθή προαίρεση».

Εν τέλει, έχω την αίσθηση πως οι παραπάνω εκφράσεις, αβίαστα, έχουν την δυναμική να χαρακτηρίσουν το πρόσωπο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σταγώ ν και Μετεώ ρων κ.κ. Θεοκλήτου, ο οποίος στις 25 Νοεμβρίου συμπληρώ νει ένα χρόνο κοντά μας. Ένας χρόνος στην Μητρόπολη Σταγώ ν και Μετεώ ρων, στην πόλη της Καλαμπάκας, στα χωριά της Καλαμπάκας, στον Νομό Τρικάλων. Ένας χρόνος στις Ιερές Μονές των Μετεώ ρων, που αναδύουν πνευματικότητα αιώ νων. Επιθυμώ να εκφέρω λόγο και σκέψεις, όμως, νιώ θω, πως κάτι τέτοιο προσκρούει στην ταπεινότητα της μορφής του Επισκόπου μου. Και λέω, Επίσκοπος μου, καθότι πριν από ένα μήνα, το προσωπικό μου θέλημα και το θέλημα του Θεού, με οδήγησαν στα αρχιερατικά του χέρια, τα οποία με χειροτόνησαν διάκονο της Ιεράς Μητροπόλεως Σταγώ ν και Μετεώ ρων. Και νιώ θω την τιμή να είναι μεγάλη και να φέρει ευθύνη και να ακολουθεί, ενίοτε, και ο φόβος, ως σεβασμός προς τα θεία πράγματα. Κι όλα αυτά, αφού κάθε μέρα φέρνω στο νου μου το βάρος της πρώ της χειροτονίας από τα τίμια χέρια του. Ένα βάρος, που μου υπενθυμίζει τον τρόπο του είναι, δηλαδή, τον τρόπο του να είσαι διάκονος του Θεού και των ανθρώ πων.
Κάθε πρόσωπο είναι ξεχωριστό. Κάθε προσωπικότητα περικλείει εντός της υπάρξεως της την μοναδικότητα και την ιδιοσυγκρασία ενός εαυτού, του οποίου όλες οι συνθέσεις σχετίζονται με το πρόσωπο του Χριστού, τα πρόσωπα των ανθρώ πων που καλείται να διακονήσει. Ένα τέτοιο πρόσωπο είναι ο Επίσκοπος μου, Μητροπολίτης κ.κ. Θεόκλητος. Επιμένω στη χρήση αυτού του θεολογικού όρου, του όρου προσώ που, που για τη ζωή της Εκκλησίας και την αλήθεια των θεολογικώ ν της πραγμάτων, έχει τόση θαυμάσια ομορφιά.
Η αίσθηση της ψηλάφησης, θεωρώ πως μου παρέχει την ασφάλεια της εξωτερίκευσης όλων εκείνων των σημείων που σημαίνουν το πρόσωπο του Επισκόπου μου. Δεν γνώ ριζα τον Επίσκοπο μου. Ούτε ο νους μου πήγαινε πως κάποτε θα γίνει Πατέρας και Επίσκοπος μου. Και χαίρομαι, καθώ ς όλο αυτό ήρθε αβίαστα. Χωρίς δόλο, χωρίς υποκρισία, χωρίς υπερβολές και σχήματα ταπεινολογίας. Και είμαι κάτι παραπάνω από σίγουρος, πως ο Επίσκοπος μου είναι

άνδρας σοφός με αναπτυγμένο το αισθητήριο της αίσθησης και της αντίληψης των προσώ πων με τα οποία έρχεται σε κοινωνία λόγου και γνωριμία.
Φέρνω στο νου μου τους λόγους του αποστόλου Παύλου, λόγους που απευθύνει στους Εβραίους: «Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς» (Εβρ. 7, 26). Και οι σκέψεις μου συμπληρώ νουν: Αγαθός, ειρηνικός, πράος, ήσυχος, φιλάνθρωπος, αγαπητικός, διακριτικός, ευγενής, καλοσυνάτος. Πώ ς να μην αισθανθείς την έλξη που δημιουργεί στην ψυχή σου ένα τέτοιο πρόσωπο; Πώ ς να μην αφήσεις τον τόπο σου, τους φίλους σου, τα μέρη σου, τις συνήθειες σου, για να προσεγγίσεις το δικαίωμα της συνύπαρξης, της συνεργίας; Πώ ς να μην υπάρξεις κάτω από την πατρική του αγάπη; Πώ ς να μην γαληνέψεις και ησυχάσεις, αντικρίζοντας την καθαρότητα των ματιώ ν του;
Σεβασμιώ τατε κ.κ. Θεόκλητε, Επίσκοπε π. Θεόκλητε, επιτρέψετε μου την τελευταία τούτη προσφώ νηση, δηλωτική μιας αγαπητικής οικειότητας και σεβασμού και όχι μιας αδιάκριτης υποτίμησης προς το πρόσωπο σας. Εκφράζομαι μόνο όταν αποτυπώ νονται οι σκέψεις μου. Ο καθένας έχει τους τρόπους του. Επιτρέψετε μου το προσωπικό ύφος, καθώ ς ταυτίζω τις ανησυχίες, τους προβληματισμούς μου, τις θελήσεις μου, με το σεβάσμιο πρόσωπο σας, που ενσαρκώ νει πόθους και ελπίδες. Η αλήθεια και η καθαρότητα είναι δύο ακραιφνή στοιχεία του προσώ που σας, τα οποία αποτελούν τη βάση για μία ειλικρινή συμπόρευση μέσα στον χώ ρο της Εκκλησίας, χώ ρο που ο Θεός σας κάλεσε να διακονήσετε ως Αρχιερέας. Ο δρόμος είναι πολύ δύσκολος. Έχει ανθρώ πους, χαρακτήρες, συνήθειες, τακτικές, φιλοσοφίες. Τίποτε δεν είναι εύκολο. Αλλά κι όταν κάτι γίνεται εύκολο, είναι γιατί το θέλει ο Θεός.
Ο κόσμος σας αγαπάει. Ο κόσμος θέλει την Εκκλησία στο φυσικό της χώ ρο. Εκεί, δηλαδή, από όπου ξεκίνησε. Από τις αγορές και τις πλατείες. Ο κόσμος δεν θέλει έχθρες, εμπάθειες, φιλοχρηματίες, πονηριές, δολιότητες, κακότητες. Αρκετά του φορτώ θηκαν πάθη και λάθη. Αρκετά του φορτώ θηκαν στην πλάτη ενοχές και τύψεις. Αρκετά η Εκκλησία και οι κληρικοί της κλείστηκαν στην εσωστρέφεια τους και ξέχασαν πως είναι να είσαι εικόνα Θεού, ο άλλος, ο ξένος, ο αλήτης και τσαλακωμένος του Θεού.
Η αρχιερατική σας διακονία φέρνει ελπίδες. Η εναρμόνιση της σύγχρονης αντίληψης των πραγμάτων και τελουμένων, μέσα από την αλήθεια της αγιοπνευματικής ζωής, βρίσκει την ελπίδα στο πρόσωπο σας. Στην ανανέωση, στην αξιολόγηση, στην αντίληψη και συν-αντίληψη, ως καταστάσεις εσωτερικής διεργασίας και λειτουργικότητας με τον σύγχρονο πονεμένο και καταθλιπτικό άνθρωπο που θέλει Θεό περισσότερο από ποτέ. Σωστά, επισημαίνει στο βιβλίο του «Εκκλησία και Κοινωνία», ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομος, πως «η Εκκλησία του σήμερα καλείται να δώ σει ένα νόημα ζωής και ελπίδας σε έναν κόσμο, ο οποίος κινείται προς το μέλλον, όχι με κριτήρια ηθικιστικώ ν οδηγιώ ν ή κατευθύνσεων αλλά με όρους και προϋποθέσεις υπαρξιακώ ν δεδομένων».
Σεβασμιώ τατε, συγχωρέσετε με για τα λάθη και τις παραλείψεις μου. Συγχωρέσετε τη φλυαρία μου, τις υπερβολές των λόγων, που η ταπεινότητα σας κάπως έτσι θα αναγνωρίσει. Επιτρέψετε μου να υπάρχω δίπλα σας με ησυχία, και όχι με φωνές και θορύβους. Επιτρέψετε μου να σας ασπάζομαι και να σας διακονώ με σκέψεις και ενέργειες. Επιτρέψετε τον αυθορμητισμό μου. Επιτρέψετε μου να μαθαίνω να σας αγαπώ μέσα από δυσκολίες και πειρασμούς. Δεν έχω να σας

δώ σω πολλά. Έχω να σας δώ σω την αγάπη μου, τη διακονία μου, την υπακοή μου. Εις πολλά και υγιή έτη.

***π. Ηρακλής Αθ. Φίλιος**
Διάκονος Ι.Μ. Σταγώ ν & Μετεώ ρων

